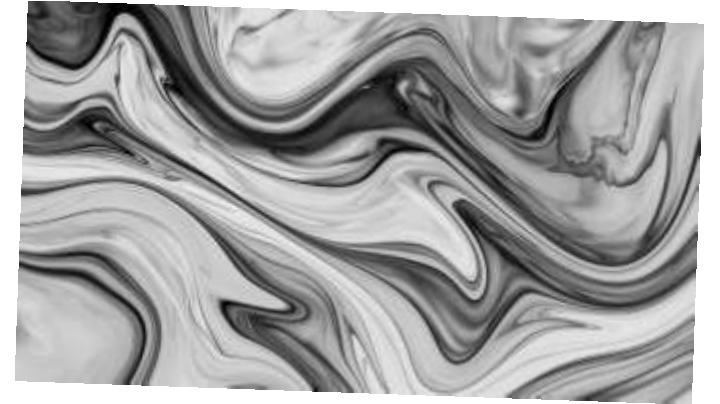

ΘΥΣΙΑ ΣΤΗΝ

ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ

ΘΕΑΤΡΟΥ

ΑΠΑΙΤΕΙ ΤΕΛΙΚΑ Η ΤΕΧΝΗ
ΘΥΣΙΕΣ;

«ο καλλιτέχνης είναι για να δίνει»

Μπορεί η Τέχνη να μην «κοστολογείται», σίγουρα όμως... κοστίζει και ασφαλώς κρίνεται. Προφανώς και η τέχνη απαιτεί θυσίες, από τις πιο μικρές και αδιάφανες μέχρι τις πιο μεγάλες και διακριτές. Ο καλλιτέχνης είναι για να δίνει, και μέσα από την αγάπη και την εκτίμηση του κόσμου να επιβιώνει. Δυστηχώς έχουμε συνδιάσει την τέχνη με ένα χόμπυ και όχι με ένα επάγγελμα που μπορεί να μας προσφέρει μια σίγουρη και τακτοποιημένη ζωή. Ένας καλλιτέχνης ασκεί την τέχνη του ως μέσον έκφρασης και πνευματικής καλλιέργειας, αλλά ταυτόχρονα δεν μπορεί να επιτύχει χωρίς την αναγνώριση και την αγάπη του κόσμου. Πρέπει να δουλέψει διπλά και αρκετά πιο σκληρά για να μπει στον δρόμο της επιτυχίας, κάτι που είναι αρκετά ειρωνικό και τραγικό αν σκεφτούμε πως εξαιτίας της τέχνης είμαστε ευτυχισμένοι. Αυτή λοιπόν είναι η μεγαλύτερη θυσία ενός καλλιτέχνη.

Η δουλειά του ηθοποιού είναι μια συνεχής θυσία. Αλλά παράλληλα είναι και μια δημιουργική δουλειά και αυτή είναι που μας χαροποιεί. Δεν ξέρω πόσα χρόνια θα ζήσουμε, αλλά στην ουσία, αν είμαστε στο επάγγελμα 50 χρόνια, τα 45 είναι πρόβα και τα 5 παράσταση. Αυτό τα λέει όλα.

-Βαρνάβας Κυριαζής

Το θέατρο πρέπει να αφήνει πάντα ένα μεγάλο ερωτηματικό στο τέλος. Εάν το θέατρο απαντάει, τότε είναι σαν να τοποθετεί τον θεατή στην άβολη θέση του απλού παρατηρητή. Η τέχνη οφείλει να ανοίγει μονοπάτια, να δημιουργεί συναισθήματα και να δίνει μια άλλη οπτική σε όλα τα ζητήματα της ζωής. Να αφήνει τον θεατή συνλειουργό ώστε να απαντά και ο ίδιος στα ερωτήματα που θέτει και όχι να του κουνάει το δάκτυλο και να του λέει «αυτό είναι καλό, αυτό είναι κακό».

-Θανάσης Κουρλάμπας

Αν ο καλλιτέχνης στην όποια δουλειά κάνει, δεν περάσει από την απελπισία, δεν έχει αξία τίποτα... Δεν μιλάω για κανέναν ψυχαναγκασμό ή τιμωρία. Η απελπισία όμως είναι κομμάτι της δουλειάς μας.

-Δημήτρης Ήμελλος

Η δουλειά του ηθοποιού είναι μια συνεχής θυσία

ΙΣΟΥΤΑΙ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΕ ΠΤΥΧΙΟ ΛΥΚΕΙΟΥ

Έχοντας τελειώσει παράλληλα σπουδές στη δραματική σχολή και ταυτόχρονα σε σχολή της φιλοσοφικής, δηλώνω υπεύθυνα πως οι σπουδές σε δραματική σχολή είναι πιο απαιτητικές, πιο επίπονες, πιο σύνθετες, πιο χρονοβόρες, απαιτείται εκατό τοις εκατό φυσική, σωματική και πνευματική παρουσία, πράγμα που δε χρειάζεται στις υπόλοιπες σπουδές, ομαδικότητα, εγρήγορση κάθε μέρα... δεν είναι αστείο πράγμα ούτε πάρεργο τέτοιες σπουδές. Αστείο πράγμα ήταν οι σπουδές στη γαλλική φιλολογία που στα χρόνια μου διδασκόμασταν στα ελληνικά και έπρεπε να μεταφράζουμε μόνοι μας τα βιβλία και να τα δίνουμε στα Γαλλικά. Είναι πραγματικά άδικο να υποβαθμίζονται έτσι οι σπουδές δραματικής τέχνης. Μια θλιβερή απόφαση να εξισωθούν αυτές οι σπουδές με πτυχίο Λυκείου. Τρία χρόνια τόσο απαιτητικών σπουδών δεν μπορεί να ισούται με το τίποτα. Προσωπικά αυτές οι σπουδές με έκαναν αυτό που είμαι.

Η ελευθερία για τον ηθοποιό είναι στόχος ζωής»

Το επάγγελμα του ηθοποιού είναι ανελέητο. Και πρέπει να το τροφοδοτείς διαρκώς. Πολλοί άνθρωποι δεν ξέρουν τι απαιτεί αυτή η δουλειά. Όσο κι αν κάποιος προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά μας χόμπι, παραμένει επάγγελμα. Και πολύ σκληρό μάλιστα. Ο ηθοποιός είναι το ίδιο το όργανο της τέχνης του. Αν σε μια κιθάρα σπάσουν οι χορδές, τις αλλάζεις. Σε σένα τι θα κάνεις;

-Ορέστης Χαλκιάς

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΣΚΛΗΡΑ ΜΕ ΤΟ ΕΓΩ ΤΟΥ

Πιστεύω όμως ότι δεν γίνεται να είναι κάποιος σωστός σε αυτή τη δουλειά χωρίς να ψάχνεται μέσα του. Είναι μεγάλη η δυσκολία γιατί στη σκηνή εκτίθεσαι κι αυτό δεν διδάσκεται, είναι θέμα παιδείας, ιδιοσυγκρασίας, κατασκευής, σύνθετο και πολύ σπάνιο. Ο ηθοποιός φτιάχνει τον ρόλο. Υπάρχει ένας άνθρωπος πάνω στη σκηνή, κι εσείς φαντάζεστε κάτι, ένας άλλος φαντάζεται κάτι διαφορετικό. Η φαντασία του συγγραφέα μπορεί να είναι επίσης διαφορετική. Ο ηθοποιός πρέπει να τα ενσωματώσει όλα αυτά, να περάσει μέσα από τα φίλτρα της δικής του προσωπικότητας, οι θεατές παρακολουθούν τον άνθρωπο και μέσα από αυτόν μία εικόνα του ρόλου του και τις επιθυμίες του ποιητή. Αυτή είναι η μαγεία της τέχνης μας, αυτό που μένει, αυτό το ονομάζουμε κουλτούρα. Ένα υλικό, μία συσσώρευση που δεν είναι μόνο γνώσεις αλλά καταλήγει σε μία σοφία.

-Γιάννης Μπέζος

Βλέποντας τις εμπειρίες και τα βιώματα έμπειρων ηθοποιών, μπορούμε να πούμε με σιγουριά πως η τέχνη απαιτεί θυσίες και είναι απο μόνη της μια θυσία. Δεν υποστηρίζουμε το όραμα και το όνειρο ενός νέου ηθοποιού ενώ την ίδια στιγμή παρακολουθούμε σειρές η θεατρικές παραστάσεις. Χωρίς την τέχνη δεν είμαστε τίποτα, γιαυτό και πρέπει να την εκτιμάμε στο έπακρον. Η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα που δημιούργησε το θέτρο, με τις αρχαίες κωμωδίες και τραγωδίες. Μέχρι και σήμερα διδασκόμαστε αρχαίες τραγωδίες καθώς και εξαταζόμαστε σε αυτές. Το θέατρο είναι ζωή, εξέλιξη και φυσικά ο ηθοποιός αυτοθυσιάζεται σε αυτό.

ΤΕΛΟΣ

- ΔΗΜΗΤΡΪΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ , Γ1

